

3. Олійник Г. Державно-приватне партнерство як механізм зменшення ризиків соціальної сфери / Г. Олійник // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка. - 2015. - №3. - С. 67-72.

Гарасимюк Олена Сергіївна,
студентка факультету заочного навчання
цивільних осіб Навчально-наукового
інституту післядипломної освіти та заочного
навчання Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:
Черабасва Ольга Володимирівна,
старший викладач кафедри
цивільно-правових дисциплін
Державного університету внутрішніх справ

ПРАВОВА РЕГЛАМЕНТАЦІЯ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОГО СЛУЖБОВЦЯ В УКРАЇНІ

В сучасних умовах розбудова України як демократичної і правової держави передбачає подальший розвиток інституту державної служби як важливого інструменту формування та реалізації державної політики, управління державою, забезпечення прав, свобод і законних інтересів людини і громадянина. Інститут державної служби, у тому числі дисциплінарна відповідальність державних службовців, знаходиться сьогодні на етапі реформування. . Водночас ряд положень чинного законодавства у сфері державної служби на сьогодні залишаються неконкретизованими, потребують подальшого наукового обґрунтування й уточнення, зокрема не повною мірою вирішені питання галузевої належності дисциплінарної відповідальності державних службовців, сутності службової дисципліни та дисциплінарного проступку.

Дана тема досліджувалася різними науковцями та вченими як України так і закордонних країн, ними були такі-А.А. Абрамова, В.Б. Авер'янов, А.П. Альохін, О.Ф. Андрійко, С.С. Алексєєв, Д.В. Балух, Ю.Ю. Бальцій, О.М. Бандурка, Д.М. Бахрах, І.Л. Бачило, О.І. Бедний, Ю.П. Битяк, Л.Р. Біла-Тіунова, Д.І. Гавриленко, І.П. Голосніченко, Є.В. Додін, С.Д. Дубенко, М.І. Іншин, Д.П. Калаянов, Р.А. Калюжний.

При визначенні поняття саме дисциплінарного проступку державного службовця думки науковців розділились. Одні його розуміють як протиправне, суспільно небезпечне, винне діяння (дію чи бездіяльність), що завдало шкоди суспільству і державі, хоч і не суттєву, а інші – вважають, що дисциплінарний проступок – це «протиправне, винне порушення дисципліни, що не тягне кримінальної відповідальності». Таке тлумачення не дає можливості визначити структуру дисциплінарного проступку.

В. І. Щербина звернув увагу на особливі ознаки дисциплінарного проступку державного службовця, і навіть дефініцію останнього: «протиправне, винне діяння, яке посягає на службову дисципліну в державному органі шляхом невиконання або неналежного виконання працівником своїх обов'язків, порушення заборон або обмежень, зловживання повноваженнями, або вчинення проступку, який порочить його як державного службовця чи дискредитує орган, в якому він працює».[1,с.2]

Зокрема С. Г. Стеценко пропонує визначати дисциплінарну відповідальність державного службовця як «застосування до особи, яка

здійснила порушення службової дисципліни, певних дисциплінарних стягнень». Однак автор не згадав підстав застосування таких стягнень.

У чинному Законі України «Про державну службу» міститься окремий розділ VIII «Дисциплінарна і матеріальна відповідальність державного службовця», який більш детально регулює дані правовідносини. Зокрема визначено поняття службової дисципліни, розкрито поняття дисциплінарної відповідальності і детально визначено підстави притягнення до неї. Також важливою новелою є закріплення норм щодо дисциплінарного провадження даного розділу).

В зазначеному вище розділі визначено завдання дисциплінарного провадження, прописано детально процедуру проведення службового розслідування та надання пояснень порушником трудової дисципліни, також розкрито підстави настання дисциплінарної відповідальності та види дисциплінарних санкцій, що можуть застосовуватись саме до державних службовців.

Дисциплінарне стягнення перш за все застосовується роботодавцем безпосередньо за виявленням проступку в строки, які чітко визначені законом. Важливо врахувати, що відповідно до чинного Закону України «Про державну службу», державний службовець не може бути притягнутий до дисциплінарної відповідальності, якщо минуло шість місяців з дня, коли керівник державної служби дізнався або мав дізнатися про вчинення дисциплінарного проступку, не враховуючи час тимчасової непрацездатності державного службовця чи перебування його у відпустці, або якщо минув один рік після його вчинення.

Варто зробити висновок, що дисципліна праці державних службовців є одним із важливих засобів забезпечення ефективної роботи державних органів. На сьогодні в Україні активно впроваджуються заходи щодо покращення регулювання дисципліни праці державних службовців.

Бібліографічні посилання:

1. Янюк Н. Дисциплінарна відповідальність державних службовців за Законом України "Про державну службу" (2015): правовий аналіз / Н. Янюк // Вісник Львівського університету. Серія юридична. - 2015. - Вип. 62. - С. 138-147. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlnu_yu_2015_62_18
2. Яшина Ю. В. Актуальні проблеми дисциплінарної відповідальності державних службовців України / Ю. В. Яшина // Вісник Академії митної служби України. Сер. : Право. - 2013. - № 1. - С. 64-69. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vamsup_2013_1_13
3. Дубовик О. Дисциплінарна відповідальність державних службовців / О. Дубовик // Часопис Академії адвокатури України-2012- №14 - С .171
Режим доступу: <file:///C:/Users/miram/Downloads/361-385-1-PB.pdf>